

Biblická hodina – 11.12.2025

Suspírium: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, ne zahynul, ale mal večný život. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil.“ (Jn 3,16-17) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 150: „Chváľte Najmocnejšieho, ...“

Modlitba: Ďakujem Ti, Pane, že dnes počujem Tvoje povzbudzujúce slová, keď pred Tebou vylievam svoju dušu: „Neboj sa! Len ver a budeš zachránená.“ (Lk 8,50) [...] „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do konca sveta.“ (Mt 28,20) Táto večná milosť, ktorá sa v Tvojom svätom Synovi sklonila k nám, nebeský Otec môj, bdie nado mnou. Tá zázračná láska, ktorá objíma opustených, volá aj mňa, vylieva sa aj na mňa, klope na moje dvere a posväčuje moje srdce a môj dom ako chrám. Ale teraz Ťa prosím, moja Prozreteľnosť, dobrotivý Otče môj, uhas smäd, ktorý je v mojom srdci po Tvojom slove, túžbu, ktorá ma často zmocňuje po mojich bratoch a sestrách, dnes tým, že ku mne prehovoríš Ty sám. Príď a pomôž! Premeň môj boj na víťazstvo, moju kolísavú vieru na pevnú skalú, zmietané boje mojich osamelých nocí na šťastné vyznanie viery. Utiš dnes zmätok mojej duše Svojím Slovom a mocou Svojho Ducha, kým nepadnem k Tvojim nohám so slovami pochybujúceho Tomáša: „Pán môj a Boh môj.“ (Jn 20,28) Amen.

Biblický text: Kniha Proroka Izaiáša 55. kapitola: *„Poďte všetci smädní k vode! Aj vy, čo ste bez peňazí, poďte! Kupujte a jedzte, poďte a kupujte, kupujte zadarmo bez platenia víno aj mlieko. Prečo dávate peniaze za to, čo nie je chlieb, a vašu robotu za to, čo nenasýti? Pozorne ma počúvajte a budete jesť dobroty, vaše hrdlo si v hojnosti pochutí. Nakloňte si uši a poďte ku mne, počúvajte a budete žiť. Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi. Hľa, urobil som ho svedkom pre ľudí, ich kniežaťom a vládcom. Hľa, privoláš národ, ktorý nepoznáš. Národy, čo ťa nepoznajú, pribehnú k tebe, kvôli Hospodinovi, tvojmu Bohu, Svätému Izraela, lebo ťa oslávil.“ Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku. Bezbožný nech zanechá svoju cestu a hriešny svoje zmýšľanie. Nech sa vráti k Hospodinovi a on sa nad ním zmiluje; k nášmu Bohu, lebo on veľa odpúšťa. „Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty,“ znie výrok Hospodina. „Lebo ako nebesá prevyšujú zem, tak prevyšujú moje cesty vaše cesty a moje myšlienky vaše myšlienky. Lebo ako padá dážď a sneh z neba a nevráti sa ta, ale zavlaží zem, zúrodní ju a dá jej vyklíčiť, vydá semeno na siatie a chlieb na jedenie, tak sa stane s mojím slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želané, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“ Preto vyjdete s radosťou a v pokoji vás vyvedú. Vrchy a kopce budú pred vami s radosťou plesať a všetky poľné stromy budú tleskať rukami. Namiesto*

bodľačia vyrastie cyprus, namiesto prhlavy vyrastie myrta. Bude to na slávu Hospodinovho mena, na večné znamenie, čo sa nepominie.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Dnes čítame 55. kapitole knihy proroka Izaiáša, ten nádherný oddiel, ktorý mnohí nazývajú „evanjeliom u Izaiáša“. Táto kapitola je ako veľká, dokorán otvorená brána, sám Boh volá svoj ľud, volá nás.

1. Božie volanie:

Bratia a sestry, Božie prvé slovo neznie: ponáhľajte sa, konajte, dokazujte, prineste niečo. Jeho prvé slovo znie: **počúvajte!** Svet, ktorý nás obklopuje, azda nikdy nebol taký hlučný ako dnes. Správy, upozornenia, názory, očakávania, e-maily, príkazy a nariadenia, to všetko sa na nás valí od rána do večera. Naša pozornosť sa stala najväčším pokladom.

Preto je taká dôležitá otázka: **Kde sú naše uši počas týždňa? Čomu venujeme pozornosť? Čo vpúšťame do svojho srdca a mysle?** Často si myslíme, že si „občas musíme nájsť čas na Boha“. No prorokove slová to v nás úplne prevrátia. Cieľom nie je stráviť *občas* čas s Bohom — ale **naučiť sa žiť tak, aby sme nechceli tráviť čas bez Neho.**

To sú dve úplne rozdielne formy života. Božie volanie aj dnes znie: „*Počúvajte ma a budete žiť!*“ Život nachádzame vtedy, keď Boží hlas patrí k nášmu každodennému životu, nielen k nedele.

2. Po čom túži dnešný človek?

Druhé prorokovo volanie: „Podťte všetci smädni k vode! (Iz 55,1)

Telesný smäd poznáme všetci. No duchovný smäd často zostáva nepomenovaný. Dnešný človek má smäd, no nie vždy vie pomenovať, po čom:

- smäd po pokoji v napätom svete,
- smäd po istote v neistých časoch,
- smäd po prijatí a láske,
- smäd po zmysluplnom živote, ktorý má cieľ,
- smäd po tom, aby niekto povedal: „Si dôležitý. Záleží na tebe.“

A Boh presne na to hovorí: „Pozorne ma počúvajte a budete jesť dobroty.“

Nie u ľudí, nie vo výkone, nie v úspechu — ale u Neho. Svet často iba sľubuje, ale nenasýti. Boh však uhasí každý smäd: Ježiš Kristus je živá voda.

3. Aký je náš Boh?

V tejto kapitole Boh podáva obraz o sebe — nie taký, ako si ho predstavujeme my, ale taký, aký skutočne je.

Boh dáva istotu

Hovorí: „Uzavriem s vami večnú zmluvu, preukážem milosrdenstvo prisľúbené Dávidovi.“ (Iz 55,3)

Dnes sa všetko mení: okolnosti, práca, zdravie, vzťahy. Ale Božie zasľúbenia sú pevné. U Neho sa nemusíme báť, že vezme späť to, čo dal.

Boh sa postará

Prorok Izaiáš hovorí, že Boh „dáva národy“, „dáva kniežatá“ — teda On riadi dejiny, On drží v rukách svet. A tak ako my myslíme na tých, ktorí sú pre nás dôležití, tak myslí Boh na nás. Aká krásna pravda: **Boh na nás myslí! My sme pre Neho dôležití!** Nie je Mu jedno, čo sa s nami deje. Vidí naše slzy a počuje naše vzdychy.

Boh dáva sám seba

Najväčším darom nie je požehnanie — ale Ten, kto požehnáva. Boh dáva **sám seba**. V Ježišovi Kristovi to pochopíme úplne: Boh nepriniesol iba dary, ale dal svoj vlastný život.

4. Hodina milosti – stále trvá, ale raz sa skončí

Prorok Izaiáš napomína: „Hľadajte Hospodina, kým sa dá nájsť, volajte ho, dokiaľ je nablízku.“ (Iz 55,6) To nie je hrozba, ale láskavé napomenutie. Hodina milosti sa otvorila, a platí aj dnes. Ale čas nie „prichádza“, čas **plynie**. A raz sa zastaví.

Preto prorok hovorí, že Boh odpustí tomu:

- kto je pripravený opustiť zlú cestu,
- kto je pripravený vzdať sa zlých myšlienok,
- kto sa chce vrátiť k Pánovi.

A Boh odpúšťa nie skúpo, ale neochotne, v milosti je plný. Kto Ho hľadá a túži po Ňom, toho neodmietne.

5. Božie Slovo sa nikdy nevracia naprázdno

Vrchol kapitoly sú tieto slová: „tak sa stane s mojím slovom, ktoré mi vyjde z úst. Nevráti sa ku mne naprázdno, pretože urobí to, čo som si želal, a dosiahne to, kvôli čomu som ho poslal.“ (Iz 55,11)

Preto sa modlíme. Preto kážeme Božie slovo. Preto ho čítame aj doma.

Lebo Božie slovo **pôsobí**:

- prináša pokoj tam, kde bol nepokoj,
- zapaľuje nádej tam, kde vládol strach,
- očisťuje tam, kde bol hriech,

- uzdravuje tam, kde bola rana,
- prináša radosť tam, kde sme už nič nevideli.

Slovo vytvára v nás taký život, ktorý:

- vie sa radovať,
- žije v pokoji,
- je bohatý a požehnaný,
- a napokon vedie k poslednému stupňu: k večnému životu.

6. Odpoveď – vydať sa smerom k Bohu

Bratia a sestry, Božie volanie nemôže zostať bez odpovede.

On volá: „*Pod'te!*”

Otázka znie: vydáme sa smerom k Nemu?

Ak nakloníme ucho k Jeho slovu...

ak k Nemu prinesieme svoj smäd...

ak prijmem Jeho odpustenie...

ak dovoľíme, aby Jeho Slovo formovalo náš život...

potom sa aj na nás naplní to, čo prorok zhrnul:

„Preto vyjdete s radosťou a v pokoji vás vyvedú. Vrchy a kopce budú pred vami s radosťou plesať a všetky poľné stromy budú tliekať rukami..” (Iz 55,12)

To je ovocie Božej lásky. To je sila Jeho volania. To je moc Jeho Slova. **Amen.**

Biblický text: Kniha Skutkov apoštolov 24. kapitola 1-9. veršov: „*Po piatich dňoch zišiel veľkňaz Ananiáš s niekoľkými staršími a istým rečníkom Tertullom a predstúpili pred miestodržiteľa so žalobou proti Pavlovi. Predvolali ho a Tertullus začal prednášať obžalobu: „Tvojou zásluhou môžeme sa tešiť hlbokému mieru a vďaka tvojej rozvážnosti uskutočnili sa nápravy v prospech tohto národa. Toto uznávame, vznešený Félix, vždy a všade s veľkou vďačnosťou. No aby som ťa pridlho nezdržoval, prosím ťa, krátko nás vypočuj s vlídnosťou, pre teba príznačnou. Zistili sme totiž, že tento muž je ako morová nákaza a vyvoláva rozbroje medzi všetkými Židmi na celom svete a je vodcom nazaretskej sekty. Dokonca sa pokúsil znesvätiť aj chrám, ale sme ho chytili. Keď ho budeš vypočúvať, budeš môcť aj sám spoznať to všetko, z čoho ho my obviňujeme.” K Tertullovi sa pripojili aj Židia a tvrdili, že je to tak.*”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1. Neutíchajúci boj – čo odhaľuje o nás?

Veľkňaz Ananiáš a jeho sprievod sa nevzdávajú prenasledovania apoštola Pavla. Jeruzalemskí nábožní vodcovia už nevnímajú apoštola pohanov len ako teologického protivníka: stal sa predmetom osobného a neústupného odporu. Nasledujú ho až do Cézarey, aj keď by ich od toho mohli odradiť prirodzené hranice: vzdialenosť mesta alebo dokonca zákony o rituálnej čistote. Veľkňaz prekračuje prah domu miestodržiteľa Félix, čím sa podľa zákona stáva nečistým, no to ho nezastaví: pomsta je preňho dôležitejšia než vernosť vlastnej viere. *Čo všetko sme ochotní urobiť, keď sme presvedčení, že máme pravdu? Ako ďaleko sme ochotní zájsť, keď ide o naše presvedčenie či pocit spravodlivosti?* Často práve za „svätým presvedčením“ skrývame hnev, žiarlivosť, závisť či zranenie. Príklad veľkňaza ukazuje, že osobné emócie ľahko skreslia našu súdnosť. A keď ide o iných – keď v nich vidíme protivníkov, dokážeme zájsť ďalej, než by Boh dovolil. Preto je potrebné pýtať sa: **bojujem za pravdu, alebo len za seba?**

2. Lichotenie ako nástroj – úskalia Tertullovoho prejavu

Tertullus prichádza ako právnik, skúsený rečník, ktorý vie, ako si niekoho „získať“. Svoj prejav začína lichôtkami, čím je už od prvej vety jasné: **nehľadá pravdu, ale priaznivý rozsudok.**

Lichôtka je však vždy pochybný nástroj. Kniha Prísloví na dvoch miestach varuje:

- „Kto karhá, bude napokon milší než ten, čo lichotí jazykom.“ (Prís 28,23)
- „Kto lichotí svojmu blížnemu, kladie mu sieť pred nohy.“ (Prís 29,5)

Lichôtka je sebecká komunikácia: neslúži k budovaniu druhého človeka, ale k dosiahnutiu vlastných cieľov. Tertullus vie veľmi dobre, že Félix nebol obľúbeným miestodržiteľom. Medzi Rimanmi a židovskými vodcami nikdy neexistoval priateľský vzťah. Lichôtka je teda neúprimná, je to len taktika.

Čo to učí nás dnes? Pravda sa nedá postaviť na klamstvách. Kto používa lichôtku, zakrýva ňou vlastnú slabosť. Múdry človek – ako Félix – cez manipuláciu ľahko prezrie. Tertullusov postup je varovaním: **keď počujeme príliš pekné slová, je dobré skúmať, čo je ich skutočným cieľom. Čo má za lubom náš Tertullus?**

3. Priehľadné obvinenia a sila pravdy

V sérii obvinení Tertullus používa tvrdý a nečestný tón. Nehovorí o Ježišovi, ale o „nazarenskej sekte“. Apoštola Pavla nazýva „nebezpečnou nákazou“ – niekým, kto šíri nákazlivú pohromu po celom Rímskom impériu. Je to urážlivé aj prehnané. Obvinenia nie sú náboženské, ale politické. Cieľ je jasný: predstaviť apoštola Pavla ako hrozbu pre rímsky poriadok.

Tertullusove slová sú však priehľadné: apoštola Pavol nevyvolal nepokoje. Apoštol pohanov nepoškvrnil chrám. Zvestovateľ evanjelia nepredstavoval politickú hrozbu.

Označenie kresťanstva za „nazaretskú sektu“, za „bludárstvo“ je len nálepka, ktorá má vyvolať strach a odpor, no neobsahuje pravdu. Aj keď miestodržiteľ Félix nebol milosrdný človek, vedel rozpoznať, že tieto obvinenia sú slabé. Poznal, aké metódy ľudia používajú v blízkosti moci, a vedel, že cieľom nie je spravodlivosť, ale Pavlova likvidácia.

Praktické ponaučenie pre nás: Pravda nezvíťazí vždy hneď. Často je prehlušená intrigami, lichôtkami či polopravdami. No pred Bohom sa pravda nestráca. Ľudský súd je neistý, Boží je pevný.

4. Aplikácia pre dnešok – Čo si z tohto biblického príbehu vziať?

1. **Skúmajme vlastné boje!** Kráčame Božou cestou aj vtedy, keď si myslíme, že bojujeme za pravdu?
2. **Vyhýbajme sa lichôtkam a slovám riadeným sebeckým!** Hovorme pravdu, aj keď nie je príjemná.
3. **Zastavme sa pred obvineniami a klebetami!** Falošné obvinenia môžu znieť hlasno, ale nie sú silné. Tichá pravda trvá dlhšie.
4. **Svedomie pred Bohom nech je dôležitejšie než uznanie pred svetom!** Apoštol Pavol ukazuje, že vernosť Kristovi má väčšiu cenu než osobný komfort či bezpečie.

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Zďaleka sa mi zjavil Hospodin: „Miloval som Ťa večnou láskou, preto som Ti zachoval priazeň.“ (Jer 31,3) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 553: „Vstaň, počuj, Pán Ťa volá,...“